

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. september 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0633
Dok.: LOJ41416

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1002 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. august 2008.

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1002 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Hvilke overvejelser giver henvendelsen (REU alm. del – bilag 535) ministeren anledning til, og hvad er ministerens generelle kommentar til reglerne og praksis på området.”

Svar:

1. I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, foreslås en ændring af forældreansvarsloven, således at udgangspunktet bliver, at børn i delte familier er lige meget hos begge forældre, hvis børnene er to år eller ældre. Udgangspunktet skal kunne fraviges ved aftale eller ved afgørelse fra statsforvaltningen, Familiestyrelsen eller retten. For børn under 2 år foreslås der en optrappingsordning med samvær.

Justitsministeriet kan oplyse, at alle afgørelser om forældremyndighed og samvær skal træffes med udgangspunkt i, hvad der er bedst for barnet, jf. herved forældreansvarslovens § 4. Princippet bygger på artikel 3 i FN's konvention om barnets rettigheder (Børnekonventionen), hvoraf følger, at barnets tarv skal komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende barnet.

I hver enkelt samværs sag skal der foretages en individuel vurdering af, hvad der er bedst for barnet i den konkrete sag. Vurderingen skal efter lovens § 34 altid indeholde en inddragelse af barnets perspektiv og eventuelle synspunkter. På baggrund af vurderingen af den konkrete sag træffes der afgørelse om omfanget af samværet.

Ved vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal der også tages hensyn til, at barnet har ret til to forældre. Det indebærer, at forældrene skal tage ansvar for barnet ved at drage omsorg for barnet og ved at samarbejde om væsentlige forhold om barnet. Forældrenes fælles ansvar kommer endvidere til udtryk ved, at begge forældre skal bidrage til at sikre, at barnet har samvær med den forælder, som barnet ikke bor hos.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at statsforvaltningen i forbindelse med behandlingen af en sag om forældremyndighed, om barnets bopæl eller om samvær bør vejlede forældrene om muligheden for at fastsætte midlertidigt samvær. Statsforvaltningen skal være særligt opmærksom på at vejlede om muligheden for at fastsætte midlertidigt samvær, når der ikke er samvær mellem barnet og den samværsøgende, eller når der kun er kontakt i meget begrænset omfang.

2. Det foreslås endvidere i henvendelsen, at samværschikane som udgangspunkt skal medføre, at fogedretten pålægger den forælder, der modarbejder samværet, dagbøder for hver dag samværet ikke gennemføres på grund af chikanen, medmindre der er tungtvejende grunde til at samværet aflyses.

Efter retsplejelovens § 536 har fogedretten under en sag om tvangsfuldbyrdelse af et samvær mulighed for at ændre tid, omfang og sted for samværet samt ændre vilkårene for samvær. Hvis et samvær ikke har kunnet udøves under fogedsagen, kan fogedretten fastsætte erstatnings-samvær for dette samvær. Fogedretten har også mulighed for at anvende tvangsbøder og tvangsfuldbyrdelse som middel til at gennemtvinge et samvær. Fuldbyrdelse af et samvær kan ikke ske, hvis barnets sjælelige eller legemlige sundhed derved udsættes for alvorlig fare.

Der er efter Justitsministeriets opfattelse ikke behov for på nuværende tidspunkt at stille forslag om en ændring af reglerne om samvær, herunder om tvangsfuldbyrdelse af samvær.